

Sistem İslamcılarını yutuyor

Rededilmeyi reddetmek. Türkiye'de son otuz yılın İslamcılarını bunu amaçladılar ve büyük ölçüde başardılar. Reddedilmekten kurtulunca da amaçsız kaldılar. Bu halleriyle sisteme yem olmaları kaçınılmazdı. Şimdi bir ehlileştirme işlemine tabi tutulmaları bile gerekemeyen İslamcılar'ı sistem birer birer yutuyor. Evet, birer birer. Çünkü onları parçalama zahmetine girmesi bile gerekmiyor. Cumhuriyet tarihimiz boyunca bir arada oldukları vaki değildi. Onları şimdiye kadar toplu imiş gibi gösteren İslamcılar'ı sistemin tümüyle dışlıyor oluşu, tümünü birden reddedişiydi. Yapılan (yaptığımız) bu reddedişe karşı çıkmaktan fazla bir şey olamadığından, birileri "İslamcılık realitesi"ni kabul ettiklerinde bize birbirimizin yüzüne bakmaktan başka bir şey kalmadı. Sistem tarafından yutulmaktan korunamıyoruz; çünkü kendimizi sisteme yedirmezsek ne yapacağımız üzerinde anlaşmış değildik. Bırakın anlaşmayı bu konuda konuşmadık bile.

Birçok başka konuda konuştuk oysa. Bu konuşmalardan biri Kayseri'de sona ermiş ve soru-cevap kısmı da bitmişken dinleyenlerden birinin notu ulaştı bana. Bir soruydu bu ve istenilen şey cevabı sırf kendi kendime benim verebilmemdi. Zira not bana ulaştığında toplantı dağılmaya başlamıştı bile. Belki de adını kağıda ben belirtilen hususa bilhassa yoğunlaşayım ve yazdıkları içimde düğümlenip kalsın diye yazmayan bu arkadaş şunları dile getiriyordu:

"Müslümanlar'ın yapması gereken şeyin sistemle (medeniyet ve teknolojiyenin oluşan ve bunların birbirlerini besledikleri mekanizma) uzlaşmak, ona yeni tasvirler getirmek, ona alternatif olmak değil; sistemi tümünden, sunduğu düşünme biçimi, bilgilenme biçimi, yaşama biçimi, eğitim biçimiyle, herşeyiyle reddetmek, dışında kalmak, tekerleğe çomak sokmak olduğunu ısrarla vurguluyorsunuz. Tamamen katılıyorum demek isterdim. Fakat düşünme biçiminizde eksiklik (ya da çelişki mi desek?) var gibi. Böyle anlamış olmam benim zihinsel işleyişimin yetersizliği yüzünden sizin söylediklerinizin arasındaki mantıksal zinciri kuramamış olmamdan kaynaklanıyor olabilir. Eğer böyleyse bile yardımcı olmanızı rica ediyorum.

"Bir yandan yukarıdaki tezinizi ileri sürerken, öte yandan da diyorsunuz ki zihninizde de olsa bir kağıdı yırtarsak artık o kağıdı ilk haline döndüremeyiz. Biz Türkiyeliler olarak sizin hep söylediğiniz gibi adı geçen medeniyetin izlerini maddi planda silebilmemiz imkan dahilinde olsa bile zihni bir kirlenmeyle karşı karşıyayız. Ve artık eski halimize, bu medeniyetle hiç karşılaşmamış olduğumuz halimize dönmemiz, sizin de söylediğiniz gibi imkansız.

"Ö halde bu noktada bir çözümsüzlüğe dayanmış olmuyor muyuz?

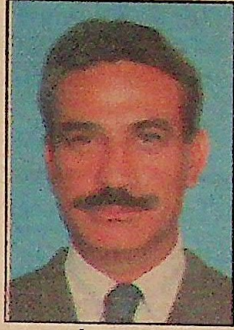
"Az önce konuşmanızda değindiniz: Her şeyden önce biz bu sistemin bir parçası olacak mıyız, yoksa onu tümünden red mi edeceğiz? Diyelim ki bütün samimiyetimizle reddettik ve kendimizi sistemin dışında kabul ettik. Yine vurguladığınız bir husus var: **Kendi başına bir şey yapamıyorsan başkasıyla hiç birşey yapamazsın. Herkes başkasını yetiştirmeye kalkışmak yerine kendi sorumluluğunu yüklensin.** Bu kabulleri de gözönüne alarak ben bir insan teki olarak sistemin dışında kalışımı nasıl pratize ederim, neleri değiştirim, değiştirmem gerek?

"Bu soruyu böyle sormamalıydım. Her halde cevabınız ben senin adına karar vermem olurdu. Şöyle sorayım:

"Siz **Sistemin dışında kalmak** çözümünün üreticisi (ya da söylemcisi diyelim) bir insan teki olarak sistemin dışında olmak adına ne yapıyorsunuz? Bu düşüncenizin hayatınıza (zihninize değil) aktarımı nasıl? Bunu örnek almak için değil tezinizin pratik değeri olduğunu görmek için soruyorum.

"Selamette..."

Arkadaşımın nezaketle söyledikleri belki şu doğrudan soruda özetlenebilir: **Senin de başkaları gibi sistem tarafından yutulmadığını nereden bileyim?** Çetin bir soru gerçekten. Yakıcı bir soru. Gelecek yazımda bütün gayretimle cevap vermeye çalışacağım. Bakalım başarabilecek miyim?

**İsmet
ÖZEL**